

بسم الله الرحمن الرحيم

قدرت و توانایی برای تطبیق احکام

(ترجمه)

ابوهریره رضی الله عنه از رسول الله صلی الله وسلم روایت می کند که ایشان فرمودند:

«ذُرُونِي مَا تَرَكَتُمْ؛ فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِسُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَخُذُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَمَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا» (سنن ابن ماجه)

ترجمه: تا زمانی که رهای تان می کنم (دستوری نمی دهم) رهایم کنید؛ زیرا امت های گذشته به خاطر سوال های شان و مخالفت با پیامبران هلاک شدند. لذا هر گاه شما را به چیزی دستور دادم آن را در حد توان خود بگیرید و اجرا کنید و از آنچه شما را باز داشتیم اجتناب ورزید.

در این حدیث شریف هدایات فراوانی نهفته است. اگر انسان به حال خود گذاشته شود به دنبال آسانی می گردد؛ زیرا انسان تنبل است و به تلاش و مجاهده رغبت ندارد. با این حال ما کسانی را می بینیم که برای انجام کار خیر تلاش می کنند و با کسانی که به آسان گیری علاقه داشته و سختی را دوست ندارند، مقابله می کنند. صحابه رضوان الله علیهم در راه شناخت احکام الله متعال سعی و تلاش می کردند تا گرفتار حرام نشوند.

برخی مسلمانان به گمان این که برای شان آسانی حاصل خواهد شد، به وفور سؤالات می پرسند. در گذشته نیز اتفاق افتاده که برخی از مردم برای شانه خالی کردن از فرامین الله سبحانه و تعالی، سؤالات بسیاری می پرسیدند. چنانچه داستان گاو بنی اسرائیل (بقره) و شتر صالح علیه السلام که در قرآن کریم آمده، برای اذهان آشنا است.

آری، رسول گرامی صلی الله علیه وسلم مسلمانان را از کثرت سوال درباره مسائلی که شریعت بیان نموده است منع فرموده؛ زیرا در گذشته هنگامی که پیامبران به سوی قوم خود فرستاده می شدند، مردم شان بیش از حد سوال می پرسیدند، این امر به دلیل عدم پذیرش حکم و میل به گناه بود تا این که عذاب بر آنان نازل می شد. دین اسلام به صورت کامل آمده است، هیچ نقصی در آن وجود ندارد و چیزی که شریعت به آن نپرداخته است، حلال می باشد.

نکته دیگری که در این حدیث شریف توجه را به خود جلب می کند، این سخن رسول الله صلی الله علیه وسلم است که الله متعال مسلمانان را به چیزی که توان انجام آن را ندارند، مکلف نساخته است. لذا هر کس به اندازه توانش مکلف بوده و الله سبحانه و تعالی هر مسلمان را بر اساس توانایی و قدرتش محاسبه خواهد کرد. او سبحانه و تعالی از این امر آگاه است و از احوال بندگان خویش نیز آگاه است و هر انسان بر نفس خودش گواه می باشد. اما تحریم و ممنوعیت از یک عمل، درخواست امتناع و خودداری از آن عمل است و هر فردی قادر است از حرام دوری کند و برای شخصی که مرتکب عمل حرام شده هیچ عذری وجود ندارد.

از الله سبحانه و تعالی می طلبیم که ما را در اجرای دستوراتش یاری فرماید، امور را بر ما آسان سازد و ما را از حرام دور گرداند؛ زیرا در آن هیچ عذری نداریم که در محضر الله متعال استدلال کنیم! از الله سبحانه و تعالی می خواهیم که امورمان را آن طور که راضی است و دوست دارد آسان گرداند و هرچه زودتر کسی را بیاورد که ما را در برپایی احکام الهی در این دنیا یاری کند.

مترجم: عبدالرحمن مستنصر